Р Е Ш Е Н И Е
№ 6209

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7961** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Х. З. А., [дата на раждане] в И., чрез адв. С. Ш., АК – Х., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед рег. № 4536 0Ч – 108/20.07.2020г. на началника на ГПУ – С.. Със заповедта е разпоредено принудително настаняване на жалбоподателя в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР, на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, при наличие на отменителните основания по чл. 146 от АПК. Правят се възражения, че не е изяснена фяктическата обстановка, липсват законовите предпоставки за издаване на заповедта, не е спазена процедурата, не се съдържат изискуемите реквизити. Доводите се поддържат от адв. Ш. в писмена молба от 28.10.2020г.

Ответникът – началникът на ГПУ – С., редовно уведомен, не изпраща представител, не представя становище по жалбата.

СГП, редовно уведомени, не изразяват становище по съществото на спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на страните, от фактическа страна установи следното:

При митническа проверка на автомобил, пристигнал на ГКПП „Капитан А.“, при опит за преминаване от Република Турция в Република България, на 19.07.2020г. около 05.00 часа в лек автомобил „Мерцедес“ с български рег. номер СВ2989КА , в

тайник между задните седалки и багажника са открити три лица без документи за самоличност. Един от тях е Х. З. А., сирийски гражданин.

Изготвена е докладна записка до началника на ГПУ С., с която е предложено налагане на принудителни административни мерки на чужденеца: „принудително отвеждане до границата на Република България“, на основание чл. 41, т. 3 от ЗЧРБ и „забрана за влизане в Република България“, на основание чл. 42з, ал. 2 и ал. 3 от ЗЧРБ, както и настаняване в СДВНЧ до отпадане на пречките по изпълнение на ПАМ по чл. 41, т. 3 от ЗЧРБ и организиране на извеждането на чужденеца от Република България за срок не повече от 6 месеца.

Издадена е процесната заповед, с която е разпоредено принудително настаняване на Х. З. А. в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР. Целта е провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност, предвид изложеното в докладната записка на началник група ГКПП - К. А., на осонвание чл. 44, ал.1 3 от ЗЧРБ във връзка със заповед рег. № 4070з – 1464/15.12.2017г. по описа на РДГП – Е. и чл. 95 от ЗМВР.

Чужденецът е настанен фактически в СДВНЧ на 20.07.2020г.

В административната преписка се съдържа Заповед рег. № 4070з – 1464 -15/15.12.2017г. на директора на РДГП – Е. за оправомощаване на началниците на ГПУ в състава на РДГП – Е. да издават заповеди за краткосрочно настаняване на чужденци по чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от адресата на акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Относно компетентността на издателя на акта: С процесната заповед е наложена принудителна админстративна мярка по чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица, съгласно чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ. Заповед рег. № 4536 0Ч – 108/20.07.2020г. е издадена от начелника на ГПУ – С.. В административната преписка се съдържа заповед рег. № 4070з – 1464 -15/15.12.2017г. на директора на РДГП – Е., посочена като основание за издаване на процесната заповед. Видно от съдържанието на оправомощаващата заповед, находяща се на л. 18 от делото, директорът на РДГП – Е. е оправомощил началнизите на ГПУ в състава на РДГП – Е. да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, от началника на ГПУ – С., оправомощен със заповед от директора на РДГП – Е..

Не са допуснати нарушения на формата и съдържанието на акта, заповедта съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Мотиви за издаването й се съдържат и в докладна записка от 13.07.2020г. до началника на ГКПП „Капитан А.“ към ГПУ С..

Няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Правилно е приложен и материалния закон. Съгласно чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ в случаите на чужденец с неустановена самоличност органът по чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност може да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване в обособено за тази цел звено на специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 30 календарни дни за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващите административни мерки, които е необходимо да се предприемат. Чужденци, за които се предполага, че са малолетни или непълнолетни, се настаняват заедно с придружителите им в специални помещения. Не се допуска повторно настаняване на чужденец в обособено звено за краткосрочно настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци.

В случая принудителната административна мярка е наложена при наличие на законовите предпоставки за това. Чужденецът е с неустановена самоличност, без документи. По негови твърдения е сирийски гражданин с имена Х. З. А.. Задържан е при опит да влезе на територията на страната нелегално, в тайник на автомобил, заедно с други чужди граждани. Няма адрес, място на пребиваване, доходи, социална среда на територията на страната. Не принадлежи към уязвима група лица, няма социални, културни и икономически връзки в страната. Направена е преценка за пропорционалност и съразмерност на наложената ПАМ, която се явява обоснована и единствена възможна с цел предприемане на по-нататъшни действия след установяване самоличността на чужденеца. Друга мярка би била неефективна и във вреда на жалбоподателя, който не владее български език, няма социални и куртурни връзки в страната, няма къде да пребивава, нито социален кръг и среда, които да го подпомагат. Настаняването в СДВНЧ му осигурява закрила, медицинско обслужване, грижи и подслон до разрешаване на случая.

Жалбата е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли изцяло.

Поради горното и на основаниче чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I - во отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Х. З. А., роден на 10. 04. 1986г. в И., чрез адв. С. Ш., АК – Х., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед рег. № 4536 0Ч – 108/20.07.2020г. на началника на ГПУ – С., с която е разпоредено принудително настаняване в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР, на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: